



## MƏHƏMMƏD ƏLİ

### *Azərbaycan*

- Azərbaycan** -  
yerin qəlbindən qopan od, atəş!
- Azərbaycan** -  
yerdən göylərə nur saçan günəş!
- Azərbaycan** -  
qədimdən qədim ulu bir torpaq,
- Azərbaycan** -  
inam, and yerim, müqəddəs ocaq.
- Azərbaycan** -  
dahilər yurdu, şanlı məmləkət,
- Azərbaycan** -  
cənnətlər içrə əbədi cənnət.
- Azərbaycan** -  
daşı, torpağı, həm də suyu dürr,
- Azərbaycan** -  
tanrıdan gəlmiş ilahi bir nur.
- Azərbaycan** -  
açılan aydın sabah, al səhər,
- Azərbaycan** -  
onun nurundan boylanır bəşər.
- Azərbaycan** -  
yerin qəlbindən qopan od, atəş!
- Azərbaycan** -  
yerdən göylərə nur saçan günəş!

### *Şeir yarandı*

Qar əridi,  
kol dibindən

mürgülü-mürgülü  
boynu bükülü  
bənövşə boylandı,  
şeir yarandı.  
Narın-narın  
yağış yağdı,  
təbiət yuyundu,  
gül-çiçəklər nazlandı,  
şeir yarandı.  
Buludlar toqquşdu,  
şimşəklər çaxdı,  
göy üzündə tonqal qalandı,  
şeir yarandı.  
İki gənc eşqə düşdü,  
eşq odunda alovlandı,  
yandı,  
şeir yarandı.  
Dilsiz bir körpənin  
üzündəki təbəssümdən  
cahan nura boyandı,  
şeir yarandı.  
Bahar gəldi,  
təbiət atlas donunu geyindi,  
bağça-bağlar çiçək açdı,  
hər yan al-əlvandı,  
şeir yarandı.  
Ulu tanrı bəndəsinə  
yol göstərən müqəddəs  
bir kitab göndərdi,  
adı "Quran"dı,  
şeir yarandı.

## *Bizim qızlara*

(*müəssisəmizin qızlarına*)

Vardı əhdinə sədaqəti bizim qızların,  
Çün safdır eşqi, məhəbbəti bizim qızların.

Dodaqlarında təbəssüm var, üzündə gülüş,  
Xoşdur hər kəslə ünsiyyəti, bizim qızların.

Dindirsen əgər dodaqları dürr saçacaqdır,  
Balıdır, şəkərdir, söz-söhbəti, bizim qızların.

İnsan cildində olan sanki huri-mələkdir,  
Görən çaş qalır, ol surəti, bizim qızların.

Pərvanəsidir öz eşqinin, yanar oduna,  
Tükənməzdir eşq hekayəti, bizim qızların.

Məhəmməd Əli, etsələr də onlar sənə naz,  
Qəlblərində var mərhəməti, bizim qızların.

## *Bulud - duman*

Göydən enən bulud  
Yerdə duman olur.  
Kol-kosa sürtünüb  
halı yaman olur.  
Şimşək olub çaxmır,  
olmur yağış - qarı,  
sürünə-sürünə  
bağlayır yolları.

## *Bakıda qar*

Maşınların üstünə yıxılmış ağaclar.  
Sonu görünməyən sonsuz tıxaclar.  
Odu sönmüş sobalar, ocaqlar.  
İşıqsız, soyuq otaqlar.  
Saysız qəzalar, neçə-neçə yaralı və ölüm.  
Mollaların, həkimlərin,  
maşın təmirçilərinin dodaqlarında təbəssüm.  
Buz bağlamış çala-çuxur yollar.  
Məmurların cibinə seltək axan pullar.  
Şaxta, məşəqqət.  
Yoxsulların çəkdiyi min bir əziyyət  
və bir də  
göydən birbaş  
onların başına düşən qara daş!

25.11.2011

## *Hardasa*

Havadan yağış ətri gəldi,  
Hardasa bir qız ağlayırdı.  
Göy üzünü qara bulud bürüdü -  
hardasa sevən iki gənc  
bir-birindən ayrıldı.  
Yaz günəşi güneydəki qarı əritdi.  
Hardasa bir gözəlin od baxışından  
bir igidin ürəyinə od düşdü.  
...payız gəldi,  
hardasa başlandı yarpaq tökümü...

## *Çiçək*

Çiçək dərildimi, solar,  
çiçək ömrünün sonu olar.  
Dərilməyən çiçək çiçək deyil,  
o heç kimə gərək deyil.

xxx

Bülbülün yuxusu,  
qızılgülün qoxusu.

## *Yarpaq tökülür*

Əvvəl Fikrət Sadıq getdi,  
sonra İlyas Tapdıq getdi.  
İndi növbə mənimmidir, bilmirəm kimin?  
Başlanıbdır şairlərin yarpaq tökümü.

## *Oynayır*

Qəlbimdə ocaq sönməyib,  
yerində kül oynayır.  
Xarabaya dönəndən  
içində yel oynayır.

Göy üzü qara bulud,  
hər tərəf ölü sükut.  
Şadlanmağı gəl unut,  
qəmdən könül oynayır.

Baxıram göz alışır,  
yazıram, söz alışır.  
Bir-birinə qarışıb,  
oba, həm el oynayır.

## *Fikrət Sadıq haqqında*

Fikrət Sadıq öldü, - dedilər,  
sözüm burda qutardı, bitdi.  
Şeirimizin duzu, məzəsi,  
kaloriti onunla getdi.

xxx

Hərə öz ampiludasında  
üç zurnaçı zurna çaldı.  
Fikrət Sadıq zurnaçıları  
olduğutək şeirə saldı.

xxx

Gənc yaşlarında gördü  
həyatın sərt üzünü,  
heç kimə əyilmədi,  
üzə dedi sözünü.

xxx

Ata dərdi, oğul dərdi,  
qəlbində bitdi, göyərdi.  
Şükür eylədi Tanrıya,  
bunu ona o, göndərdi.

## *Cavid əfəndi*

Bir kimsəyə həsəd aparmadı o,  
nə də sənəti ilə özünü öydü.  
Özündən razılar unudulubdur,  
qəlblərdə yaşayır Cavid əfəndi.

## *Zəlimxan Yaqub*

Sinəsi idi söz dəryası,  
dinəndə tufantək qopardı.  
Ancaq çox sözləri demədi,  
getdi, özü ilə apardı.

## *Yuxuda*

Heç xəbərin də olmayıb, gülüm,  
dünən axşam,  
sübhədək  
sənnən ürəyimcə  
kam almışam,  
- qal yana-yana.

## *Adsız şeirlər*

Baxıb acı taleyimə  
gülüb keçirsən yanımdan,  
sənin gülən vaxtıdır.  
Unutma, mənim acı taleyim,  
sənin qara baxtıdır.

xxx

Mən sənə yaxınlaşdıqca  
məndən qaçırısan.  
Özün də bilmədən  
günəş olub  
yollarıma nur saçırısan.

xxx

Arzularım gül açmamış,  
yağan dolu döydü məni.  
Fələyə mən neyləmişdim,  
yaman əydi,  
əydi məni.

xxx

Bəzən də sübhədək mən  
yatammıram gecələr.  
Mən küçələrdə deyil,  
küçə məndə gecələr.

